

DZIENNIK BERLIŃSKI

Adres Redakcji i Administracji:
BERLIN W. 35 Potsdamerstr. 61
Telefon: 21 4246

Pocztowe Konto czekowe: Berlin NW. 7 nr. 4206

wychodzi codziennie
(prócz niedziel i świąt)

EKSPEDYCJA: „Naród”, Herne, Bahnhofstr. 76-7b

Cena abonamentu na pocztę miesięcz. 2,21 rmk
Wysyłka pod opaską w Niemczech 2,75 mk. mies.
Zamówienia u listonosza najpóźniej do
25-go każdego miesiąca
Obecnie obowiązuje cennik ogłoszeń nr. 4

Rok XLIV

Wtorek, dnia 28 czerwca 1938 r.

Nr. 145

Walery Sławek

nowy marszałek Sejmu R. P.

Nowowybrany marszałek Sejmu Rzeczypospolitej płk. Walery Sławek urodził się 2 XI 1879 r. na Ukrainie. W roku 1899 ukończył wyższą szkołę handlową w Warszawie.

Od wczesnej młodości bierze czynny udział w rewolucyjno - niepodległościowych pracach politycznych na terenie b. zaboru rosyjskiego. W jesieni 1898 r. wspólnie ze Stanisławem Michałskim i inż. Stanisławem Kruszewskim bierze czynny udział w pracach oświatowych. W r. 1900 wyjeżdża do Łodzi i tam styka się z politycznymi pracami niepodległościowymi, które prowadzi wówczas PPS. Wkrótce staje też na czele tej roboty w Łodzi. W r. 1901 po aresztowaniach w Łodzi rzuca posadę w banku i jako działacz nielegalny przenosi się do Warszawy, gdzie obejmuje kierownictwo PPS po Czarkowskim. W r. 1902 wchodzi w skład Centralnego Komitetu Robotniczego na zjeździe w Lublinie, organizowanym przez Józefa Piłsudskiego i obejmuje prace na o-kreg Zagłębia Dąbrowskiego. Aresztowany w r. 1903 w Będzinie, po półrocznym więzieniu ucieka z więzienia w Sieradzu i ukrywa się u rodziny na Ukrainie. Po wybuchu wojny rosyjsko-japońskiej staje do roboty nielegalnej, pracując na terenie Radomia, Kielc, Siedlec i Łomży. Od stycznia 1905 r. wspólnie z Aleksandrem Prystorem stoi na czele organizacji spiskowo-bojowej.

Dnia 9 IX 1905 zostaje aresztowany i osadzony w 10-tym Pawilonie, skąd wychodzi 5 XI na skutek amnestii. Wyjeżdża do Krakowa, gdzie kończy pierwszą szkołę bojową, organizowaną przez Józefa Piłsudskiego. W r. 1906 wraca do Kongresówki i organizuje oddziały bojowe w Łodzi, Włocławku i Zagłębiu. Dn. 9 VI. 1906 r. został przy składaniu bomby ciężko ranny. Osadzony w szpitalu w Cytadeli, a następnie w 10-tym Pawilonie, uwolniony stamtąd udaje się do Krakowa, gdzie leczy się do r. 1908.

W jesieni 1908 r. bierze udział w akcji pod Bezdanami, po czym wraca do Krakowa i uczestniczy w organizowaniu szkół bojowych, stopniowo przekształcających się na ściśle wojskowe. W latach 1908—1909 uczestniczy z ramienia Wydziału Bojowego w tworzeniu Związku Walki Czynnej. W r. 1910 zostaje aresztowany przez władze austriackie. Po wyjściu z więzienia pracuje w rozwijającym się ruchu strzeleckim, wyjeżdżając niejednokrotnie na teren zaboru rosyjskiego. W lecie 1912 r. bierze udział w zjeździe w Zakopanem, gdzie zorganizowano Polski Skarb Wojskowy, na którego czele staje jako sekretarz i główny organizator. W grudniu 1912 r. uczestniczy w zjeździe działaczy niepodległościowych w Wiedniu, który powołał do życia komisję skonfederowanych stronnictw niepodległościowych, w skład której wchodzi jako przedstawiciel Polskiego Skarbu Wojskowego.

W r. 1914 bierze udział w pierwszych walkach Pierwszej Brygady Józefa Piłsudskiego i stacza walkę z samochodem rosyjskim w Kielcach. Odtąd jest oficerem przy sztabie J. Piłsudskiego i bierze udział w kampanii I-szej Brygady.

Do zajęcia przez wojska niemieckie

Neutralność Szwajcarii

Wymiana noty między Bernem, Berlinem i Rzymem

BERLIN. — Rząd szwajcarski wystosował do ministra spraw zagr. Rzeszy notę, w której informuje o postanowieniu Rady Ligi Narodów, zwalniającym Szwajcarię z wszelkich zobowiązań, dotyczących sankcji. Nota podkreśla dążenie Szwajcarii do dalszego stosowania polityki neutralności, którą kierowała się zgórą od 400 lat. Związek Szwajcarski zostaje więc zwolniony od wszelkich zobowiązań, któreby w jakimkolwiek stopniu mogły podawać w wątpliwość jej niezachwianą wolę utrzymania neutralności.

W odpowiedzi minister spraw zagr. Rzeszy von Ribbentrop przesłał w dn. 21 czerwca posłowi szwajcarskiemu w Berlinie notę, w której stwierdza, że rząd Rzeszy przyjął z zainteresowaniem do wiadomości oświadczenie, iż Szwajcarii udało się uwolnić od zobowiązań, które faktycznie mogły zagrozić jej neutralności. Rząd niemiecki wita z zadowoleniem osiągnięte przez Szwajcarię rezultaty, gdyż w bezwarunkowym utrzymaniu neutralności Szwajcarii widzi ważny czynnik zabezpieczenia pokoju europejskiego. Rząd Szwajcarii może być przekonany, że zmanifestowana przez niego ponownie wola utrzymania neutralności napotyka u rządu Rzeszy na odpowiednią temu wolę uznania i uszanowania tej neutralności. Wystarczy przypomnieć tu znane rządowi szwajcarskiemu oświadczenia, w których rząd Rzeszy sprecyzował zupełnie jasno swe stanowisko w tej sprawie.

RZYM. — Między posłem szwajcarskim w Rzymie a włoskim ministrem spraw zagranicznych hr. Ciano doszło do wymiany not na temat neutralności Szwajcarii.

Nota posła szwajcarskiego donosi, że Szwajcaria uwolniła się z wszelkich zobowiązań paktu Ligi Narodów, dotyczących sankcji oraz że Rada Ligi Narodów przyjęła do wiadomości stanowisko Szwajcarii, określone w nocie Szwajcarskiej Rady Federalnej z dn. 29 kwietnia br. do Rady Ligi.

Odpowiedź ministra hr. Ciano głosi m. in.: „Dziękując Panu za doniesienie, mam zaszczyt Pana poinformować,

Praga z pesymizmem śledzi rokowania czesko-niemieckie.

PRAGA. — Chociaż obie strony, biorące udział w rokowaniach czesko-słowackich, zobowiązały się do przestrzegania dyskrekcji, do wiadomości publicznej przedostają się niektóre szczegóły rozmów. Opierając się na informacjach prasa czeska ujawnia pesymizm co do możliwości dojścia do porozumienia. Stojący blisko premiera „Slovenski Hlas“ pisze, że memorandum Niemców sudeckich różni się zasadniczo od tego, co Czesi uznają za możliwe do przyjęcia. Platforma wspólnych rozmów jest krucha jak lód — pisze dziennik — i trzeba się na niej poruszać z największą ostrożnością.

Prasa zwraca uwagę, że koalicja rządowa nie rozporządza w parlamencie kwalifikowaną większością trzech piątych głosów, wymaganych dla zmiany ustawy językowej. Niektórzy członkowie koalicji, zwłaszcza należący do Zjednoczenia Narodowego min. Jeżeka chcieliby uniknąć odpowiedzialności za przyjęcie statutu narodowościowego.

że rząd włoski przyjął z zadowoleniem do wiadomości, iż Szwajcaria uwolniła się z obowiązków, które, zdaniem jej, mogły narazić na szwank jej neutralność. Rząd włoski jest przeświadczony, że bezwarunkowe utrzymanie integralnej i stałej neutralności Szwajcarii stanowi doniosły czynnik pokoju europejskiego. Rząd szwajcarski może być pewien, że woli Szwajcarii, dotyczącej zachowania neutralności, odpowiadać będzie w każdym czasie taka sama wola ze strony Włoch odnośnie do szanowania tej neutralności. Rząd włoski powołuje się przy tym na poprzednie deklaracje, mocą których określił swe stanowisko w sposób jasny i kategoriyczny.

„Poledni Listy“ twierdzi, że istnieje poufna uchwała Zjednoczenia Narodowego, by głosować przeciw statutowi. Sytuacja zatem — pisze „Poledni Listy“ — nie jest różowa, tym bardziej, że wszyscy w koalicji zdają sobie sprawę, iż społeczeństwo czeskie nie jest przygotowane psychicznie do porozumienia z Niemcami.

Wywody „Poledniego Listu“ potwierdza głos organu min. Jeżeka „Narodne Noviny“, które zajęły dziś wobec żądań niemieckich stanowisko nieustępliwe. Dziennik ten pisze: „Dostaliśmy do ostatecznych granic ustępstw i dalej nie ustąpimy ani na krok. Rozdzielić i rozetrwać państwa nie pozwolimy. To, co dajemy, jest ofiarą dla zachowania pokoju i to ofiarą, złożoną pod naciskiem okoliczności. Ofiarę tę składamy z zaciśniętymi zębami“.

Katastrofa kolejowa pod Krakowem

KRAKÓW. — Pociąg pospieszny Kraków—Lwów uległ wykolejeniu koło stacji Bieżanów. Na skutek wadliwego nastawienia zwrotnic pociąg w pełnym pędzie wjechał na bocznice. Lokomotywa wywróciła się, a wszystkie 7 wagonów pochyliło się na bok. Maszynista jest ciężko ranny, 6 pasażerów odniosło cięższe lub lżejsze obrażenia.

Nafta rozszarpała 9 robotników

MEKSYK. W miejscowości Hobbs nastąpiła eksplozja w czasie wiercenia szybu naftowego. 9 robotników zostało zabitych. Zwłoki ofiar są do tego stopnia zniekształcone, że identyfikacja jest niemożliwa.

Pan Prezydent R. P. przybył do Laurany

serdecznie witany w imieniu rządu włoskiego

ABBAZIA. — Przybył tu Prezydent Rzplitej z małżonką i rodziną. Na granicy w Postumii powitał Prezydenta R. P. ambasador przy Kwirynale Wławiwa-Długoszowski, konsul Rzplitej w Trieście Wegnerowicz oraz zastępcę szefa protokołu włoskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych hr. Cittadini, który wręczył małżonce Prezydenta dwie wiązanki kwiatów, jedną od szefa rządu Mussoliniego, a drugą od ministra Spraw Zagranicznych hr. Ciano.

W Abbazii powitał Prezydenta R. P. prefekt prowincji Testa, sekretarz federalny partii oraz przedstawiciele miejscowych władz. Dwoje dzieci w ubiorach faszystowskich, chłopiec i dziewczynka, wręczyło małżonce Prezydenta imieniem prefekta bukiet kwiatów.

Z Abbazii Prezydent Rzplitej z rodziną w towarzystwie ambasadora Wławiwy-Długoszowskiego odjechał samochodem do Laurany, gdzie zamieszkał.

kie Warszawy, z rozkazu Komendanta Piłsudskiego udaje się do Warszawy, gdzie kieruje akcją wstrzymania dalszego werbunku do Legionów i organizuje reprezentację polityczną Królestwa dla postawienia warunków politycznych władzom okupacyjnym. Od grudnia 1915 r. do kwietnia 1916 r. z ukrycia kieruje robotą polityczno-niepodległościową w Warszawie, należy do władz kierowniczych POW i Centralnego Komitetu Narodowego.

Dn. 15 lipca 1917 r., aresztowany przez władze okupacyjne, siedzi w Cytadeli, w Szczypiornie i w końcu w twierdzy modlińskiej. Po wyzwoleniu

stolicy wraca do Warszawy; jako kapitan Legionów pełni funkcje oficera do szczególnych zleceń Naczelnika Państwa. W tym charakterze bierze udział w wyprawie wileńskiej, po czym staje na czele oddziału 2-go dowództwa frontu litewsko-białoruskiego. Po ukończeniu Wyższej Szkoły Wojennej, wobec wycofania się Marszałka Piłsudskiego z wojska, przechodzi do rezerwy i bierze udział w pracach politycznych Marszałka.

W r. 1927 powołany ponownie do wojska, jako podpułkownik dyplomowany przechodzi w stan spoczynku i bierze udział w pracach politycznych. W

r. 1928 wybrany na posła z listy BBWR zostaje prezesem tego klubu.

W dn. 29 marca 1930 r. staje na czele Rządu i sprawuje swój urząd do 23 sierpnia 1930 r. Ponownie obejmuje urząd prezesa Rady Ministrów 4 grudnia 1930 r. i pełni go aż do 26 maja 1931 r. Po złożeniu urzędu premiera Walery Sławek powraca do prac jako prezes klubu Bezpartyjnego Bloku. Dnia 28 III 1935 zostaje po raz trzeci prezesem Rady Ministrów. Na stanowisku tym pozostaje do dn. 12 X 1935 r.

Podczas wyborów do Sejmu na jesieni 1935 r. zostaje wybrany posłem.